

[Indenrigsministeren.]

der blev uddelt det Aar, idet man selvfølgelig ikke kan bruge selve det i 1933—34 anvendte Grundlag, da vi jo nu ikke har den samme Sociallovgivning. Jeg tror ikke, det vil være rigtigt, men jeg gør opmærksom paa, at Konsekvensen heraf jo vil være, at det ærede Medlem foreslaar, at København, Frederiksberg og Gentofte ogsaa skal indgaa i denne Fordeling. København fik i det Aar 900.000 Kr. og Frederiksberg 57.000 Kr. — jeg husker ikke, hvor meget Gentofte fik —, men jeg vil dog mene, at saaledes som Forholdene er i Frederiksberg og Gentofte, vilde det være urimeligt at udskrive Skatter til Støtte for disse Kommuner. Derimod skal jeg ikke nægte, at der er meget, der taler for, at Københavns Kommune fik Andel i Beløbet. Naar jeg ikke har foreslaaet dette, er det som anført i Bemærkningerne til Lovforslaget ud fra den Betragtning, at der i Øjeblikket finder særlige Overvejelser Sted med Hensyn til en Udligning af Byrderne mellem København og Frederiksberg. Jeg skal dog hertil føje, at hvis det samlede Beløb, der skal fordeles til Kommunerne, skal forhøjes, eventuelt, som det ærede Medlem antydede, til 10 Mill. Kr., saa tror jeg ikke, det gaar an at holde Københavns Kommune udenfor, men jeg forstaar altsaa ogsaa, at det er det ærede Medlems Tankegang, at Hovedstadskommunerne skal være med, men jeg maa som nævnt modsætte mig det for Frederiksbergs og Gentoftes Vedkommende.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen sagde dernæst, at Venstre ønskede, at det blev en Pligt for Kommunerne at anvende disse Beløb til Skattenedsættelse. Det vil jeg dog henstille til det ærede Medlem ikke at sige alt for stærkt. Jeg tror nemlig ikke, det lader sig gøre. Af to Grunde. Fordi der vil være Kommuner, hvor Beløbene efter de Fordelingsregler, der foreslaas, vil være relativt smaa, og det derfor vilde være en fuldkommen urimelig Ting at skulle foretage Beregninger for hver enkelt Skatteyder; det tror jeg ikke nogen af os er interesseret i. Og dernæst, fordi der paa den anden Side vil være enkelte Kommuner, som faar store Beløb, men hvis Forhold er saadanne — jeg skal ikke her komme ind paa en Udpensling deraf —, at alle, baade Kommunen selv og sikkert ogsaa Amtet, vi alle vilde være enige om, at det ene rigtige var; at disse Beløb ikke gik til en Nedsættelse af Skatterne, men til en Konsolidering af Kommunerne Økonomi paa anden Maade. Der

er anført, at det selvfølgelig altid kom an paa, at saadanne Statstilskud ikke opfordrede til daarlig Administration i Kommunerne, og deri er jeg enig. Paa den anden Side lader det sig selvfølgelig ikke gøre ved saadanne Fordelinger at foretage en Udsortering af Kommuner, som man sætter den sorte Kokarde paa, og til hvem man siger: I har ikke været artige, derfor kan I overhovedet ikke deltage i disse Beløb. Det lader sig lige saa lidt gøre, som det under disse Aars Kriselovgivning af forskellig Art over for private har været muligt at sige: du har været udygtig, du skal ikke have nogen Andel i den Krisehjælp, der ydes (*Edvard Sørensen*: Det har vi da sagt i flere Love!). Det ærede Medlem vil være klar over, naar han gennemgaar hele Kriselovgivningen, at den er i stort Omfang faldet baade paa retfærdige og uretfærdige, og det er jo ogsaa en af de Ting, som det ærede Medlems Parti ved forskellige Lejligheder har fremdraget.

Jeg skal endnu kun sige til det ærede Medlem, at naar han haabede, at Regeringen med særlig Glæde vilde være med til at gennemføre det Forslag, som Venstre i Landstinget har forelagt angaaende Nedsættelse af Amtsskatter, gør det ærede Medlem sig skyldig i en ganske overordentlig betydelig Misforstaaelse. Dette Lovforslag har været til Behandling i Landstinget i Dag, og jeg har der godtgjort, hvorledes dets Virkninger paa mangfoldige Omraader vilde være fuldkommen urimelige, saaledes at jeg over for det ærede Medlems Haab kan sætte et andet Haab, nemlig, at det ærede Medlem, naar han har gjort sig bekendt med, hvor dilettantisk dette Lovforslag er bygget op, hvilke urimelige Virkninger det vil have, sammen med mig vil gøre alt muligt for at hindre dets Vedtagelse. Det skal jeg nu i øvrigt nok selv sørge for, at det ikke bliver vedtaget. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Lovforslaget, men da det er forelagt som en Støtte for Landbruget, fordi det har for store Skatter, vil jeg dog lige bemærke, at jeg tror ikke, det ærede Medlem der, hvor han kommer fra, vil faa ret megen Tilslutning til, at det skulde være en virksom Støtte for Landbruget, at i indeværende Aar hele Villabebyggelsen fra København til Helsingør lettes med næsten 2½ Mill. Kr. i Ejendoms-skatter. Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa Enkeltheder i dette Lovforslag, men blot sige, at det bliver ikke gennemført, det er ganske givet, og jeg haaber, at det ærede Medlem, naar han gør sig nærmere bekendt